

unesenivangole.socializmus.sk

Ve čtvrtek během dopoledne, po desáté hodině, jsme vyzváni ke slušnému oblečení. Po této nepřilíživé jasné formulaci, se někteří převléknou do vyfasovaných vzorovaných košil a jdeme s naším poručíkem a kapitánem k jango. Druhou stranou, naproti nám přichází sedm, na první pohled evropsky vyhlížejících mužů. Jdou sem v doprovodu několika vyšších důstojníků UNITA. Ti muži nám jsou představeni jako poslanci Evropského Parlamentu. Saša se jich ptá, co vědí o našem propuštění. Oni na to ale odpověděli, že prý ani nevěděli o naší přítomnosti zde. To nás rozladí až do odmítavého postoje, což se zase nelíbí zde přítomným důstojníkům. Je docela zvláštní, že takové delegace jede přes půl Světa a neví, co je UNITA a co vlastně dělá!

Jdeme do jango, kde se rozsádně dokola na lavici, a jen pasivně čekáme, co se bude dít. Dva z těch sedmi bělochů, oba dva evidentně hodně opilí, od nás odcházejí. Ostatní nemají zájem se s námi bavit a brzy odejdou pryč také. Zbude tu s námi jediný, pan Olivier d'Ormesson, který zřejmě byl vedoucí té delegace a který se snaží zachránit situaci. Ale ani jemu se to nějak zvlášť nedaří. A protože se ani po deseti minutách jeho enormní snaha neseťká s úspěchem, naše plánované sezení tedy končí. A pan d'Ormesson nám na samý závěr slibuje, že předá pro naše úřady ve Francii zprávu o tom, co se zde stalo. Což potom také, podle krátké zprávy v novinách, skutečně udělal. My už z jango odcházíme a někteří z nás to "slušné" oblečení, jsou to jen čisté košile, na protest svlékají. Mladý fotoreportér z "Paris Match", který přijel s tou delegací, nás fotografuje, a ještě na nás volá, že naděje umírá naposledy.

Dál následuje jenom hluboký klid. Oba důstojníci z doprovodu si nás naštěstí nevšímají, maximálně se okolo nás mihnou oba kuchaři, ale i ti nás nechávají v pohodě. Tu my nijak zvlášť nepociťujeme, ten nepříjemný šok z předchozích událostí byl příliš silný. Jsme všichni hodně zklamáni, a proto také ke všemu apatičtí.